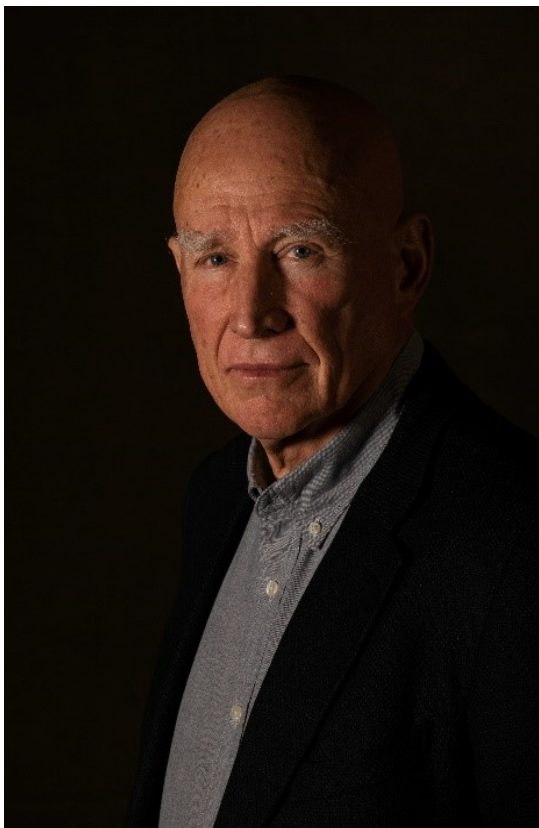

Sebastião Salgado

De Gast

Sebastião Salgado, geboren in 1944 in Minas Gerais, Brazilië, woont in Parijs, Frankrijk. Hij is getrouwd met Lélia Wanick Salgado en heeft twee zonen en twee kleinkinderen.

Opgeleid als econoom, begon hij zijn carrière als professioneel fotograaf in 1973 te Parijs. Hij werkte achtereenvolgens bij fotoagentschappen tot 1994, toen hij samen met Lélia Wanick Salgado *Amazonas images* oprichtte, een agentschap dat zich uitsluitend op zijn werk richtte. Deze samenwerking is nu hun studio.

Hij reist naar meer dan 100 landen voor zijn fotografische projecten die, naast talrijke publicaties in de internationale pers, zijn opgenomen in boeken zo als *Autres Amériques*, 1986; *Sahel, l'homme en détresse*, 1986; *Sahel: el fin del camino*, 1988; *Une Certaine Grâce*, 1990; *La main de l'homme*, 1993; *Terra*, 1997; *Exodes et Les enfants de l'exode*, 2000; *Africa*, 2007; *Genesis*, 2013; *Terres de café*, 2015; *Koweït, un désert en feu*, 2016; *Gold, Mine d'or Serra Pelada*, 2019; en *Amazônia*, 2021. Deze boeken werden ontworpen en vormgegeven door Lélia Wanick Salgado.

Tentoonstellingen gebaseerd op dit werk werden en worden nog steeds getoond in musea en galleries over de hele wereld. Lélia Wanick Salgado, de curator, ontwierp het merendeel van deze tentoonstellingen.

De ma terre à la Terre, een verslag van Salgado's leven en carrière door de Franse journaliste Isabelle Francq, werd gepubliceerd in 2013.

De documentaire film *Le Sel de la Terre*, mede geregisseerd door Wim Wenders en Juliano Ribeiro Salgado, werd uitgebracht in 2014. De film ontving de Prix Spécial du Jury op het filmfestival van Cannes 2014 in de categorie *Un Certain Regard* en de César voor beste documentairefilm in 2015. De film was ook genomineerd voor Beste Documentaire Film bij de 87e Academy Awards.

Sebastião Salgado

Sebastião Salgado is Goodwill Ambassadeur voor UNICEF en erelid van de *American Academy of Arts and Sciences* in de Verenigde Staten. Hij ontving talrijke fotografieprijzen en prestigieuze onderscheidingen, waaronder: de *Grand Prix National* (Ministerie van Cultuur, Frankrijk); de *Príncipe de Asturias* Prijs voor de Kunsten (Spanje); de Medaille van de *Presidenza della Repubblica Italiana* (Pio Manzù Onderzoekscentrum, Italië). Hij werd benoemd tot *Comendador da Ordem de Rio Branco* (Brazilië) en *Commandeur de l'Ordre des Arts et des Lettres* (Ministerie van Cultuur, Frankrijk).

In 2016 werd Salgado verkozen tot lid van de Academie voor Schone Kunsten van het Instituut van Frankrijk en in hetzelfde jaar benoemde Frankrijk hem tot Ridder van het Erelegioen. In 2018 werd hij benoemd tot Ridder in de Orde van Culturele Verdienste door het Vorstendom Monaco. In 2019 werd hij verkozen tot erelid van de Amerikaanse Academie van Kunsten en Letteren (New York, VS) en ontving hij de Duitse Vredesprijs voor boekverkopers. In 2021 werd hij benoemd tot Ere doctor in de Kunst door Harvard University (Cambridge, VS) en ontving hij de *Praemium Imperiale* Prijs van de Japan Art Association, beschouwd als de 'Nobel van de Kunsten'.

Sinds de jaren 1990 werken Lélia en Sebastião aan het herstel van het milieu in een deel van het Atlantische woud van Brazilië, in de Rio Doce vallei in de staat Minas Gerais. Ze gaven een stuk land waarvan ze eigenaar waren terug aan de natuur, dat in 1998 een natuurreservaat werd. In datzelfde jaar richtten ze Instituto Terra op, met als missie herbebossing, natuurbehoud en milieueducatie.

Vandaag de dag heeft Instituto Terra een bos gecreëerd dat rijk is aan een verscheidenheid aan flora en fauna die endemisch zijn aan het Atlantische Woud. Sinds 2010 heeft het ook een programma ontwikkeld genaamd *Olhos d'Água*, gewijd aan het herstel, de bescherming en het behoud van de waterbronnen van het Doce rivierbekken, waarbij tot op heden tienduizenden bronnen zijn hersteld.

In Gesprek met Michel Draguet

Michel Draguet, directeur-generaal van de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België van mei 2005 tot april 2023 en professor aan de *Université Libre de Bruxelles*, is een specialist in Belgische kunst van de XIXe en XXe eeuwen. Hij is de auteur van verschillende werken over Fernand Khnopff en René Magritte.

Sinds 1 mei 2023 is hij *Senior Research Fellow* Erfgoed bij de FOD Wetenschapsbeleid (Belspo).